N°. 25. A°. 1842.

VRIJDAG, den 25sten MAART.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 Maart 1842.*

De Heer WILLIAM HENRY WHITE-COMBE, aan wien bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal dd. 15 dezer maand, No. 345, brieven ter *admissie tot het Burgerregt* zijn verleend, heeft den bij art. 26 van het Reglement bepaalden burgereed afgelegd.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 Maart 1842.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 18den dezer maand, No. 363, is aan de gemanumitteerden ADRIAAN THEODORUS HOEZEE, MARIA DOROTHEA HOEZEE, JOSEPH PETRUS HOEZEE en ESTHER ELISABETH HOEZEE gepermitteerd geworden, om met weglating van den door hen gevoerd wordenden familienaam, dien van DELOR aantenemen, en zich alzoo te noemen:

ADRIAAN THEODORUS DELOR.
MARIA DOROTHEA DELOR.
JOSEPH PETRUS DELOR. — En
ESTHER ELISABETH DELOR.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 23 Maart 1842.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 21 Maart ll., No. 462 | 373, is aan de Kinderen van HENRIETTE JULIANA ELISABETH HEIJMAN, met namen: HIDDELINA LAMBERTINA CORNELIA DENDOOREN, HENDRIK LEENDERT JACOBUS DENDOOREN, ANTJE CAROLINA VAN GLAANEN HEIJMAN, CLASINA ERNESTINA HEIJMAN en AREND HEIJMAN, gepermitteerd geworden om met weglating van de door hen gevoerd wordende familienamen, dien van VAN GLAANEN WEIJGEL aan te nemen, en zich alzoo te noemen:

HIDDELINA LAMBERTINA CORNELIA VAN GLAANEN WEIJGEL.
HENDRIK LEENDERT JACOBUS VAN GLAANEN WEIJGEL.
ANTJE CAROLINA VAN GLAANEN WEIJGEL.
CLASINA ERNESTINA VAN GLAANEN WEIJGEL. — En
AREND VAN GLAANEN WEIGEL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 23 Maart 1842.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 21 dezer maand, No. 463 | 374, is aan de gemanumitteerden JACOBUS ALBERTUS VELDHORST, JOHANNA ALBERTINA VELDHORST, MARIANNA ELISABETH PLOEGMAN en CORNELIA FREDERICA WILHELMINA PLOEGMAN, gepermitteerd geworden om in plaats van de door hen gevoerd wordende familienamen, dien van KARNAR aan te nemen, en zich alzoo te noemen:

JACOBUS ALBERTUS KARNAR.
JOHANNA ALBERTINA KARNAR.
MARIANNA ELISABETH KARNAR.
En
CORNELIA FREDERICA WILHELMINA KARNAR.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER

Militair Bureau.

Den 22 Maart 1842.

Door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 76, aan den Majoor J. M. ENGELBERTS, uithoofde van deszelfs op handen zijnde vertrek uit deze Kolonie, met *ultimo* dezer maand, *eervol* ontslag verleend uit zijne betrekking van LID in het *Militair Geregtshof* en als zoodanig voor het nog overig gedeelte van 1842 benoemd, de 1e. Luitenant J. F. CASSA.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 6 Januarij.

Men meldt uit Batavia dd. 24 Aug.:

Daar de Christen zendelingen in de landen des Oostindischen archipels steeds talrijker worden en door hunne onvermoeide pogingen al meer en meer heidenen aldaar tot het Christendom worden bekeerd zijn de hier woonachtige Mahomedaansche priesters thans meer dan ooit er op bedacht, om den heidensche Maleijers en Tajaks het Islamismus te prediken. Daar nu tot dus ver de Christen zendelingen bij hun bekeeringswerk het meeste nut ontleenden aan den Bijbel en andere in de Maleische taal overgezette christelijke Godsdienst boeken, zoo heeft zich sints eenige maanden in de residentien Passaroeang, Sourabaya en Grissee op Java een klub gevormd van aanzienlijke inboorlingen, meest priesters, die Mahomedaansche Godsdienst boeken, namelijk de Koran, in de Boegesche en Balische taal overzetten en alsdan bij verscheiden honderd exemplaren doen overschrijven. Ook worden door deze vereeniging Mahomedaansche priesters naar de eilanden Bali, Celebes en de Oostkust van Borneo gezonden en daarvoor bezoldigd. Daar deze klub eenige overeenkomst heeft met de zendelings en bijbelgenootschappen in Europesche landen, heeft men dezelve hier den naam van Koran Maatschappij gegeven. Desniettemin laat zich de Koran-Maatschappij het uitdeelen van Maleische en Javaansche korans in sommige dessas (dorpen) van het Bantamsche op Java zeer aangelegen zijn, want de bewoners dier dessas belijden alsnog de Budah-godsdienst, die in de 14de eeuw door al de bewoners van Java werd beleden.

Uit Tanapuli (noordwestkust van Sumatra) verneemt men, dat het aan de Hollandsche diplomatie thans evenwel is gelukt de Radjas van vier nabij Sumatra's westkust gelegen eilanden (Bania, Misclar, Mintaon en Nias) voor de Hollandsche bescherm-heerschappij te winnen, en dat tot dit einde de bewoners van genoemde eilanden zich aan ons gouvernement hebben onderworpen.

Nog altijd worden op Java vele rekruten geworven, waarna dezelve aldan met den meesten spoed naar de buiten-etablissementen (waaronder hier alle Nederlandsch-Indische bezittingen buiten Java en Madura worden verstaan) gezonden, tot soldaten gedrild en bij de aldaar gestationeerde legerkorpsen ingelijfd geworden. Men heeft namelijk de opmerking gemaakt, dat de anders zoo lafhartige en zachtzinnige Javanezen, zoodra men hen van hun vaderland verwijderd houdt, zeer goede en dappere soldaten worden, waarvan zij tijdens de gevechten tegen de insurgenten in het Pandansche, in Februarij dezes jaars voldingende bewijzen hebben gegeven. Juist om deze reden is men voornemens in het vervolg de Nederlandsch Indische armee minder met Afrikaansche negers, maar veeleer met Javanen aan te vullen. De Afrikaansche negers, die in Nederlandsch-Guinea uit de slavernij werden vrijgekocht, herwaarts gezonden en tot soldaten gevormd werden, voldoen in geenen deele aan de verwachting, want, daargelaten dat het meerendeels onwillige en aan sterken drank verslaafde menschen zijn, kunnen zij het klimaat niet goed verduren en zijn daardoor zelfs nog meer aan ziekte onderhevig dan de Europeanen. Voor de Hollandsche bezittingen in Guinea heeft intusschen het aanwerven van Negers en derzelver veeljarig verblijf in Nederlandsch Indie veel goeds, daardoor wordt namelijk zelfs veel bijgedragen tot de beschaving van de inboorlingen van Guinea, want een groot gedeelte der bij het leger hier te lande dienende Negers keert na den afloop van den diensttijd even als die Afrikanen, welke uit hoofde van verdere ongeschiktheid voor de krijgsdienst naar St. George del Mina (de hoofdplaats van Nederlansch Guinea) worden gezonden, naar hun vaderland terug. Van de naar huis teruggezonden Negers, die hier met Europesche gebruiken eenigermate bekend en voor het Christendom gewonnen worden, geniet het grootste gedeelte een levenslang pensioen van de Hollandsche regering, waartegen zij dan ook verpligt zijn trouwe onderdanen der Hollanders te blijven. Het kan niet missen, dat deze lieden hunne beste pogingen in het werk zullen stellen om, te huis gekomen, de beschaving hunner landslieden te helpen bevorderen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 6 Januarij.

De zending van Lord Ashburton (Alexander Baring) naar de Vereenigde Staten, geeft vrij algemeen genoegen. Intusschen zijn eenige personen minder daarmede te vreden, omdat zij gelooven, dat de nieuwe gezant, als behoorende tot een aanzienlijk koopmanshuis, hetwelk agent van de bank der Vereenigde Staten en groote houder van fondsen der onderscheidene Staten is geweest, daardoor in zijne diplomatische pligten eenigermate belemmerd zal worden; dit is intusschen het algemeene gevoelen niet. De drie hoofdpunten, waarop hij zijne aandacht zal te vestigen hebben, zijn de zaak der Carolina, de grenskwestie en het regt van onderzoek. De klagten der Amerikanen, betreffende het aanhouden hunner schepen op de Afrikaansche kust, zijn niet gegrond, vermits het gebleken is, dat zulks geschiedde ten gevolge eener tusschen de Britsche en Amerikaansche bevelhebbers op die kust gesloten overeenkomst, waarbij zij elkander wederzijds het regt van onderzoek toestonden. Toen daarop de Heer Stevenson, voormalig Amerikaansche gezant aan ons Hof,

Lord Palmerston verwittigde dat zijne regering die overeenkomst niet bekrachtigde, werden aanstonds bevelen gezonden om een einde daaraan te maken.

— De beschuldiging wegens bedrog tegen den Hr. Biddle en de andere beambten van de bank der Vereenigde Staten, is, zegt men, gegrond op de groote speculatien van katoen, ten aanzien van welke de Amerikaansche dagbladen hem beschuldigen, dat hij de winsten van het eerste jaar in den zak gestoken, en naderhand toen speculatien verlies opleverden, de bank voor de verliezen gedebiteerd heeft.

De gouverneur van den staat van Indiana verklaart in zijne boodschap aan de wetgevende kamer, dat die staat onvermogend is om voor het tegenwoordige en zelfs binnen eenigen tijd den interest zijner schuld te voldoen; hij hoopte echter, dat de hulpmiddelen des lands eindelijk toereikende zullen wezen om deszelfs crediet te herwinnen.

Men zegt dat Sir Robert Peel, met het doel om landverhuizing te bevorderen, voornemens is om in het Parlement ter tafel te brengen een ontwerp tot kolonisatie van het westelijke Australie. Men zegt ook dat hij op eene wijziging der armenwetten bedacht is.

— Het dagblad *the lincoln Marcury* geeft verslag omtrent de verzameling van fosile overblijfsels, door Dr. Koch in de Vereenigde Staten van N. Amerika verzameld, en van Philadelphia naar Liverpool overgebragt. »Onder de menigvuldige geraamten van dieren, wier geslacht is uitgestorven, en die deels bekend, deels nog niet beschreven zijn — zegt de schrijver — verdient inzonderheid opmerking het geraamte van een tot heden nog niet bekend dier uit den tijd voor den zondvloed, *den Leviathan van den Missourri* genoemd, tot een geheel nieuw geslacht behoorende. Dit gedenkstuk uit eene vroegere aardperiode is door Dr. Koch in 1840 opgegraven beneden zeven grondslagen van het alluviale tijdperk, in den staat *Missourri*, bij de rivier Osago; en wie zal dus bepalen hoe vele eeuwen er verloopen zijn sedert den leeftijd van dit dier? Intusschen is het geraamte bijna in zijn geheel en bevat ruimte genoeg, om den grootste *Mastedonte* (tot hiertoe het grootste der bekende dieren uit de voorwereld, van 't een gedeeltelijk scelet vroeger in de nabijheid van Heukelom opgegraven is) daar in plaats te doen vinden. De slagtanden zijn horizontaal geplaatst, en van punt tot punt gemeten 5 el, doch langs de kromme lijn, vermits zij cirkelvormig zijn, 7 el lang; de geheele lengte van het dier is bijna 11 el en zijne hoogte 5 el."

— Volgens brieven van Lissabon, had men aldaar berigt, dat de Engelsche oorlogschepen *Indus* van 84 en *Pembroke* van 72 stukken bereids, van Malta en Gibraltar, derwaarts onder zeil waren, en dat het eskader op den Taag, onder de bevelen van den schout bij Nacht sir C. Mason, bovendien nog met de *Malabar* van 72 stukken, versterkt zou worden.

In een dezer brieven, door een Engelschman geschreven, merkt men dienaangaande de volgende zinsnede op: »Dit is voorzeker een wijze stap onzer regering. De Taag behoort bestendig eene Engelsche scheeps-station te wezen, even goed als Plymouth of Portsmouth, en vooral bij den tegenwoordigen stand van het schiereiland, ik mag wel zeggen van Europa. De tegenwoordigheid onzer schepen strekt den Portugezen tot eene gedurige herinnering onzer magt en grootheid, en kan Frankrijk niet ergeren, dat sedert lang gewoon geweest is het als eene gebruikelijke zaak te beschouwen. Dit echter is slechts eene reden van ondergeschikten aard; het groote voordeel bestaat daarin, dat wij, zonder de ijverzucht onzer mededingers door de uitgebreidheid onzer wapening in de Middellandsche zee op te wekken, altijd eene sterke magt in reserve kunnen hebben, die halverweg geplaatst en gereed is om in korten tijd derwaarts te stevenen."

— De Indische brieven maal, welke over land is aangebragt, bevat geene berigten, nopens den staat onzer aangelegenheden in China. Men schrijft dit toe aan de omstandigheid, dat de vloot, benevens de expeditionaire troepen, noordwaarts is gezeild, om, door doeltreffende maatregelen, de begane misslagen van den heer Elliot te herstellen. Inmiddels hebben de zaken op de grenzen van Hindostan een dreigend aanzien bekomen. Tharawaddij, de beheerscher van Birmanië, heeft een leger van 70,000 man, van zijne hoofdstad af, tot aan de zeekust verdeeld, denkelijk met geene vredelievende inzigten, en met oogmerk, om eerst den uitslag van den Chineschen oorlog af te wachten, alvorens zich aan dadelijke vijandelijkheden tegen Engeland te wagen. Tusschen China en Birmanië heeft altijd eene zeer goede verstandhouding bestaan, welke in den laatsten tijd, door de gemeenschappelijke vrees voor de Britsche wapenen, niet verminderd zal zijn.

FRANKRIJK.

Parijs, 6 Januarij.

Een zeer treurig voorval is den 3den der vorige maand, ten half zes ure des morgens op de spoorweg tusschen Alais en Nimes, digt bij eerstgemelde stad, gebeurd. De wachter, die aan het zoogenaamde niveau of den overgang over den koninklijken weg n°. 106, bij de doorsnijding van Conilhère geposteerd is, hoorde de steenkolen aanbrengenden trein, die naar Beaucaire op weg was, aankomen. Hij sloot dus als naar gewoonte zijne barrière en stak zijne lantaren aan, om daarvan het sein te geven. Op hetzelfde oogenblik treft het geluid eener aardstorting, niet ver aan gene zijde van zijn wachthuisje, zijn oor, en daaruit begrijpende, dat de weg gestopt zou zijn, haastte hij zich om den trein te gemoet te loopen, ten einde denzelven in tijds het sein van gevaar te doen. Ongelukkiglijk veroorloofde de bogt, welke de linie op die plaats beschrijft, den machinist niet eer dit sein gewaar te worden, voor dat het hem niet meer mogelijk was de vaart van den trein, die uit 43 geladen waggons bestond, snel genoeg te stuiten. De tender, die den stoomsleper voorafgaat, bondsde met geweld tegen hetgeen de aardstorting in den weg geworpen had en vloog uit de rails; de machine, op gelijke wijs uit het spoor gestoten, storte aan den anderen kant onderst boven, en 15 waggons, met zulk eene snelheid aanvarende, dat de schok hen over de locomotief deed henen springen, verbrijzelden zich in duizend stukken.

De stoker was verdwenen, overstelpt door de stukgestoten wagens of door de steenkolen; daar hij echter, in zijnen val, gelukkiglijk door den waterbak van den tender gedekt geworden was, heeft men hem, na twee uren tijds arbeids, onbeschadigd van onder het puin kunnen opgraven. De machinist, die verscheiden ellen hoog in de lucht was opgeslingerd geworden, is bij zijnen val mede zonder zware kwetsuur gebleven. Dit is het geval niet geweest met den chef van den trein, Flautrier geheeten. Die ongelukkige, door den stoot in eenen kuil vol water geworpen, werd, zoo snel mogelijk, door de zorg van den wachter en van eenige naar de plaats gesnelde lieden, er uitgehaald. Toen men hem, wel is waar buiten kennis, in een naburig huis gebragt had, was er op zijn ligchaam slechts eene uiterlijke kneuzing te bemerken; evenwel stierf hij weinige oogenblikken daarna, waarschijnlijk ten gevolge van inwendige bloedstorting. Dit overlijden stort de vrouw en de kinderen van het slagtoffer in de diepste ellende.

Op de eerste mare van het ongeluk snelde de onder-prefect van Alais naar de plaats, waar het voorgevallen was, en waar de commissaris van politie, Turin, zich reeds bevond. Een piket van het garnizoen weerhield de menigte, die derwaarts henen gestroomd was, en door nieuwe aardstortingen gevaar kon loopen. Vervolgens ging men zonder verwijl tot de opruiming over. Ten 3 ure des achtermiddags was de weg volkomen vrij, zonder dat de vervoer der reizigers belemmerd geweest was, omdat men hen van de andere zijde der verstopping afhaalde en bragt waar een bijzondere trein hen wachtte.

De uitkomst van het voorval is voor de compagnieschap het verlies van hare locomotief en van 15 kolen-waggons, die geheel verbrijzeld zijn. Men kan het bedrag op ruim 30,000 franken begrooten. Wat de aardstorting betreft, zij bedroeg niet veel meer dan eene vierkante el specie en bedekte den weg naauwelijks 25 (Nederlandsche) duimen hoog.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 6 Januarij.

Den 29sten November is het gedenkteeken, 't welk op 's Keizers bevel, ter eere van de Polen, die, getrouw blijvende aan het Russische bewind, bij den opstand van 29 November 1830 gesneuveld zijn, te Warschau is opgerigt geworden, met groote plegtigheid ontbloot. Ten dien einde was in de nabijheid van het gedenkteeken eene kapel gebouwd, waarin eene plegtige lijkdienst verrigt is, en bij hetzelve, alsmede in de Krakauer-voorstad, stonden 12 bataillons infanterie; benevens verscheidene eskadrons ruiterij, artillerie, enz., geschaard, gelijk ook de kweekelingen van al de in de hoofdstad bestaande inrigtingen van onderwijs. De hooge geestelijkheid en de onderscheidene burgerlijke en militaire overheden hebben, met den vorst-stedehouder, aan de plegtigheid deel genomen, en zich in statelijken optogt door de Krakauer-voorstad, onder het zingen van een kerkelijk gezang, uit de Kruiskerk naar het gedenkteeken begeven, bij hetwelk, na den afloop der lijkplegtigheid, door een geestelijke eene toepasselijke redevoering is gehouden. Bij het ontblooten van het gedenkteeken is het geschut gelost, en hetzelve is vervolgens door de infanterie bataillonsgewijze met salvo's begroet. Eene ontelbare volksmenigte was op de been, om de plegtigheid te aanschouwen.

ADVERTENTIËN.

(10984) De Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, zal ten huize van den Heer J. BRONKHORST Jr., op *HEDEN* den 25sten dezer, des namiddags om *vier* uren, continueren met den verkoop der resterende *GOEDEREN*; bestaande in: *KOFFIJZAKKEN, OSNABRUGS LINNEN, STELLEN TAFELLAKENS, LINNEN ZAKDOEKEN, BLOEDKORALEN, MADAME BLANCHES, GOUDEN ZAK HOROLOGIEN, SCHEERKISTJES, ZILVEREN SNUIFDOZEN, PLEET-GOED, DRANKEN, VERFWAREN, LIKEURKELDERS, PATENT-LAMPEN, KURKEN en PONDS KORALEN.*

(10985) De ondergeteekenden, nemen bij deze hartelijk afscheid, van hunne Vrienden en Bekenden.

J. P. HEIDEMANS.
JUDITH HEIDEMANS
geb. POLAK.

Braamspunt, aan boord
van het Schip *Aurora*,
Kapt. S. Y. PARMA, den
24sten Maart 1842.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten dezer, de Nd. Am. Brik *Garnett*, Kapt. H. Hodge, van Boston, hebbende 20 dagen reis; Passagier: de Heer Thomas B. Bradford.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, het Schip *de Stad Zwolle*, Kapt. R. P. Dik, lading: 380 vaten Suiker en 77 balen schoone Katoen.

Den 22sten, het Schip *Aurora*, Kapt. S. Y. Parma, lading: 53 vaten- en $1246\frac{1}{2}$ balen heele en 8 vaten- en $127\frac{1}{2}$ balen gebroken Koffij, 129 balen schoone- en 2 dito vuile Katoen, 165 balen Kakao, 114 stukken Letterhout en 1 stuk Tamerijnde dito.

Den 24sten, het Schip *Clasina Adriana*, Kapt. S. Nielsen, lading: 462 vaten Suiker, 50 balen schoone Katoen, 16 puncheons Rum en 4660 ℔ oud Koper. — Allen naar Amsterdam.

Idem, de Nd. Am. Brik *Commerce*, Kapt. C. Fits, naar Demerary.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.